

τῆσιν τῶν δοθέντων αὐταῖς κτημάτων, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω
τὸ ἄρθρον 6 ἀναφερομένας περιστάσεις, καὶ χωρὶς νὰ
ποχρεοῦνται ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ δημόσιον, τὸ τυχόν
επιπλέον τῆς ἀποζημιώσεως. Ἀφ' ἑτέρου δὲν ἔχουν δι-
αιώμα εἰς ἀναπλήρωσιν ἢ αὐξήσιν τῆς ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμ-
ματεῖαν ἀνατίθεται ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτελέσις τοῦ πα-
ρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 21 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) 1836

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,
Διευθυντῆς
τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας
αἱ ἀρχαὶ ἀπαντῶσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς
πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰς μεταξὺ τῶν
ιδιοκτητῶν περὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν ἀναφερόμενας
διαφιλονεικῆσεις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν
Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-
τομεν.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶς, ὅστις οἰκοδομεῖ, χρεωστεῖ νὰ φυλάττῃ τὴν εὐθυ-
γραμμίαν καὶ ἰσοπέδωσιν, τὰς ὁποίας ὁ ἀρμόδιος μηχαν-
νικὸς θέλει τῷ διαγράψῃ ἐπὶ τοῦ γηπέδου· εἰδὲ μὴ, ὑπο-
χρεοῦται νὰ ἰσοπεδώσῃ καὶ καθαρίσῃ τὸ οἰκόπεδον δι'
ἐξόδων τοῦ ιδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσάκις ἡ γραμμὴ τέμνει ἐν ἡ πολλὰ οἰκόπεδα εἰς
τρόπον, ὥστε οἱ πλάγιοι τοῖχοι ἢ τὰ μεσότοιχα λαμβά-
νουν ἐκ τούτου πλαγίαν θέσιν, σχηματίζοντα ἀμβλείας
ἢ ὀξείας γωνίας, ὑποχρεοῦνται οἱ οἰκοδεσπόται νὰ μεταρ-
ρυθμίσουν τὰ σύνορα τῶν οἰκοπέδων των, ὥστε αἱ πλευραὶ
τῶν οἰκιῶν νὰ ἔχουν θέσιν ὀρθογώνιον.

Ἡ διαταξὶς αὕτη θέλει πρὸ πάντων τηρηθῇ εἰς τὰς
οἰκοδομὰς τῶν τριῶν πρωτίτων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς, καὶ
ὅλων τῶν τῆς νέας πόλεως. Ὅσάκις ἰδιώτης ζητεῖ ἀπὸ

τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς οἰκοδομῆς ἄδειαν, θέλει ἀναφέρει
πάντοτε εἰς τὴν αἴτησίν του, ἂν συνεννοήθῃ ἡτῇ με τοὺς
γείτονάς του περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν συνόρων, ἢ
ὄχι· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὁ τὴν ἐκτέλε-
σιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπιφορτισμένος μηχανικὸς
θέλει μεταβαίνει ἐπιτοπίως, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ
τοῦ πράγματος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἀποφασίζει
αὐτὸς τὴν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὀριζομένην μεταρρυθμίσιν.
Ἐκάστη οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ ὁροῦ τούτου,
θέλει κατεδαφίζεται δι' ἐξόδων τοῦ ιδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ μιᾷ τῶν τριῶν πρω-
τίτων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς πόλεως, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν
ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς νέας πόλεως, πρέπει νὰ ἔχῃ οἰ-
κόπεδον διακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων ἐμβαδοῦ τοῦ-
λάχιστον. Κάθε μικρότερον οἰκόπεδον, ὅποιονδήποτε
σχῆμα καὶ ἂν ἔχῃ, ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν τῶν τεμαχίων,
θεωρεῖται ὡς δημοτικὴ ἰδιοκτησία καὶ διαθέτεται κατὰ
τοὺς περὶ τῶν τοιούτων τεμαχίων ὁρισμοὺς τοῦ 6 ἄρθρου
τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φε-
βρουαρίου) 1834.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ μεταρρυθμίσις τῶν συνόρων τῶν οἰκοπέδων ἐκάστης
ὁδοῦ πρέπει νὰ γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος οἰκο-
δεσπότης τῶν ἐπ' αὐτῆς κειμένων οἰκιῶν νὰ λαμβάνῃ
ἀνάλογον μέρος προσώπου.

Εἰς περίπτωσιν παραπόνων ἀπὸ μέρους τινὸς τῶν
ιδιοκτητῶν, ὁ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς δημοσίου οἰκονο-
μίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν πρωταρ-
χιτέκτων θέλει λαμβάνει γνώσιν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει
εἰς τὴν ἰδίαν Γραμματεῖαν, ἥτις θέλει ἀποφασίζει ἀνε-
κλήτως.

Ἄρθρ. 5.

Ἄν κατὰ τὴν μεταρρυθμίσιν τῶν συνόρων εἰς τῶν
ιδιοκτητῶν κερδίξῃ τόπον πρὸς ζημίαν τοῦ γείτονός του,
θέλει ἀποζημιώσει αὐτὸν κατ' ἀπόφασιν δικαιοδικῆς
ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 6.

Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑρμοῦ,
τοῦ Πειραιῶς, τῆς Μακρᾶς Στοᾶς καὶ τοῦ Σταδίου, καὶ
εἰς τὰς Πλατείας τοῦ Ὁθωνος καὶ τοῦ Λουδοβίκου ὅλαι
αἱ οἰκίαι

α'. Πρέπει νὰ ἔχουν ἐν ἰσόγειον καὶ ἐν ἀνώγειον πά-
τωμα·

β'. Θέλουν σχηματίζει σειρὰν συνεχῇ καὶ ἰδιάκο-
πον· τὰ δὲ σχέδια ὅλων τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας οἰ-
κοδομουμένων οἰκιῶν θέλουν καθυποβάλλεσθαι προηγου-
μένως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ γεωμέτρου τῆς πόλεως καὶ
εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐγκρισιν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν ἤδη οἰκοδο-

μηθεισών οικιών ἐπὶ τῶν τριῶν μεγάλων ὁδῶν νὰ κάμουν εἰς αὐτάς ἐναντίον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θεμελιώδει ἐπισκευάς· εἰς πᾶσαν ἐκ νέου οἰκοδομήν καὶ θεμελιώδη ἐπισκευὴν τῶν οικιῶν τούτων ὀρεῖται οἱ ἰδιοκτῆται νὰ συμμορφωθῶν κατὰ γράμμα με αὐτήν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ μεταξὺ δύο οικιῶν μεσότοιχον θέλει οἰκοδομεῖσθαι δι' ἐξόδων ἀμφοτέρων τῶν ἰδιοκτῆται· καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ ὁ εἰς τῶν δύο ἤθελεν οἰκοδομήσει πρὸ τοῦ ἄλλου, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεσοτοιχοῦ, ἀποζημιούμενος μετὰ ταῦτα διὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἀπὸ τὸν δεύτερον. Τοῦτο πρέπει νὰ σημεινέται ῥητῶς ὡς ἄρθρον συμφωνίας εἰς τὴν ἐκδιδόμενην περὶ οἰκοδομῆς ἔγκρισιν. Τὸ μεσότοιχον τοῦτο δὲ θέλει ἔχει θύραν ἢ ἄλλο τι ἀνοίγμα, θέλει δὲ οἰκοδομεῖσθαι καθ' ἡμισίαν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ καπνοδοχεῖα καὶ αἱ ἐστὶαι θέλουν κατασκευάζεσθαι με πλίνθους· ἀπαγορεύεται δὲ νὰ στηρίζονται εἰς δοκοὺς ἢ ξύλα, ἢ νὰ κτίζονται εἰς τείχη στηριζόμενα εἰς ξυλίνης οἰκοδομῆς· πᾶσα οἰκοδομὴ ἐναντίον ταύτης τῆς διατάξεως διακόπτεται, καὶ οἱ οἰκοδομοῦντες ἰδιοκτῆται ὑποβάλλονται εἰς ποινὴν διὰ τῆς ποινικῆς ὁδοῦ.

Ἡ ἀστυνομία μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ.

Τὰ σιδηρουργεῖα, ἀρτοποιεῖα, β. φουργεῖα, τεχνουργεῖα διασταλακτῶν, καὶ ἐν γένει πᾶσα εἰς ἐμπρησμόν ὑποκειμένη οἰκοδομὴ θέλει ἔχει τείχη στερεὰ καὶ χωρὶς ξυλοδέσματα.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλουν στεγάζεσθαι με κεραμίδια, ἢ θέλου· γένει με δώματα.

Εἰς πάντα παραβάτην τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, εἴτε ἰδιοκτῆτην τῆς οἰκοδομουμένης οἰκίας, εἴτε ἀρχιτέκτονα, ἐφαρμόζονται οἱ ὅρισμοι τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρ. 10.

Ἀπαγορεύεται εἰς ἅπαντας νὰ σμικρύνωσι τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας, ἢ νὰ παραμορφώσωσιν ὅπως δήποτε τὸ σχῆμά των· δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ τὴν μίαν βαθμίδα ἐμπρὸς τῶν θυρῶν τῶν οικιῶν των.

Ἄρθ. 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς οἰκοδομοῦντας νὰ καλύπτωσι τὴν ὁδὸν με ὕλας ἢ πῆγματα οἰκοδομῶν, ὁμοίως καὶ νὰ ἀνοίγωσι καθ' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ πλάτος τάφρους πρὸς ἀπόσβεσιν ἀσέβестου· ἢ ἀκριβοῦς ἐκτέλεσις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις θέλει φροντίζει, ὥστε τὸ ἐμπρὸς τῆς οἰκοδομῆς μέρος τῆς ὁδοῦ νὰ ᾔηται πάντοτε καθαρὸν, καὶ νὰ μὴ κατέχεται περισσώτερον μέρος ἀπὸ τὸ διὰ τὰ πῆγματα ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον.

Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἢ ἀστυνομία θέλει καθαρῶς τὴν ὁδὸν δι' ἐξόδων τοῦ οἰκοδομοῦντος.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 9 (21) Ἀπριλίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Περὶ ἐνηλικιότητος τινῶν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 9 (21) Μαΐου Β. ἀποφάσεως ἐκηρύχθη ἐνῆλιξ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ IB' τίτλου τοῦ Α. βιβλίου τῆς ἐξαβιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ ἐκ Πατρῶν Κυρίος Σπυρίδων Παπαδιαμαντόπουλος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 10 (22) Μαΐου Β. ἀποφάσεως ἐκηρύχθη ἐνῆλιξ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ IB' τίτλου τοῦ Α. βιβλίου τῆς ἐξαβιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ ἐκ Λεβαδίας Κ. Ἰω. Ἀδριανός Ξανθός.

Διὰ Β. ἀποφάσεως ἀπὸ 10 (22) Μαΐου ἐκηρύχθη ἐνῆλιξ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ IB' τίτλου τοῦ Α. βιβλίου τῆς ἐξαβιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ ἐκ Λεωνιδίου Κ. Π. Χ. Ἰωάννου Γιαννούσης.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ Βασιλικῆς ἀποφάσεως ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ γραφεῖ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἐργαζόμενος φροντιστὴς β' τάξεως Κ. Ἐλευθέριος Μαγκάκης μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου. Ο ὑπουργικὸς γραμματεὺς Κ. Α. Ροβέρτ ἀπελύθη τῶν χρεῶν του, καὶ θέλει διορισθῇ εἰς τι λιμεναρχεῖον ἢ ὑγειονομεῖον ὡς γραμματεὺς. Ὁ Κύριος Γ. Ζοχὸς διωρίσθη σημαυφόρος εἰς τὸ Β. ναυικὸν καὶ θέλει ἐργάζεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) τ. ε. Β. ἀποφάσεως ὁ πλοίαρχος γ' τάξεως ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. Κύριος Ἀντώνιος Μιαούλης ἐχαρκτηρίσθη ὡς πλοίαρχος β' τάξεως χωρὶς τινος μεταβολῆς τῶν νῦν ἀποδοχῶν του.

Δι' ἄλλης Β. ἀποφάσεως τῆς 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) Γ. Ε. ὁ πλοίαρχος β' τάξεως Κύριος Γ. Σαχινὴς διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον Ναυτικῆς Μοίρας.

Δι' ἑτέρας Β. ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας οἱ Κύριοι Κ. Νικόδημος καὶ Δ. Κριεακίδης διωρίσθησαν ὁ μὲν πλοίαρχος β' τάξεως, ὁ δὲ γ'.

εὐθείαν γραμμὴν ἀπογόνου: ὀθωμανῶν, προϋποτιθεμένου, ὅτι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὶν τῆς 18 (30) Σεπτεμβρίου 1830. Οἱ πλάγιοι συγγενεῖς ἀποκλείονται αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἄσχετος μετὰ τὰ δικαιώματα, ὅσα ὁ νεόφυτος δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ἐκ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ὁρισμῶν περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἀναφερομένη ἀποζημίωσις θέλει κυρίως λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ δημευθέντα κτήματα τῶν ἀποζημιωτέων νεοφύτων, ἐπὶ ὑποθέσει, ὅτι αὐτὰ εὐρίσκονται ἀκόμῃ ἀνεκποίητα μεταξὺ τῶν δημοσίων κτημάτων, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ἀκόμῃ ἐλευθέρως ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἡ ἀποζημίωσις γίνεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ διαθέσιμα καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου σημειούμενα ἐθνικὰ κτήματα, χωρὶς ὅμως νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς καλλιεργείας τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν προσδιοριζομένων ἀντικειμένων.

Ἄν τὸ δημευθὲν ἀντικείμενον ᾖ τὸν κτίριον, ἐρειπωθὲν ἔκτοτε ἢ μὴ ὑπάρχον πλέον, ἀποδίδεται εἰς τὸν νεόφυτον τὸ παλαιὸν οἰκόπεδον, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ᾖ διὰ διαθέσιμον πλέον, ἄλλο ἴσης ἀξίας. Ἄν δὲ ὑπάρχῃ καὶ τὸ κτίριον, ἀλλὰ δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐπιστραφῇ, θέλει δίδεσθαι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλο ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἴσης ἀξίας.

Ἄρθρ. 5.

Ἄν δοθῇ ὡς ἀποζημίωσις εἰς νεόφυτον, συγκαταθέσει αὐτοῦ, ἀντικείμενον ἀδιαίρετον ἀνωτέρας ἀξίας ἀπὸ τὸ δημευθὲν, θέλει πληρώσει οὗτος τὸ περιπλέον εἰς δέκα ἐτησίους δόσεις εἰς τὸ ταμεῖον, δίδων κατὰ τὸ 12 ἄρθ. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου τόκον δι' αὐτὸ 6 τοῖς 100. Ἐξεναντίας ὁ νεόφυτος, ὁ οἰκοδομήσας ἢ μέλλον νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρ.) 1830 δὲν θέλει πληρώσει οὐδὲν ὡς ἀποζημιώσιν εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ ὑποθέσει ὅμως, ὅτι ὑπάρχει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ρηθὲν ψήφισμα.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ εἰς τοὺς νεοφύτους ὡς ἀποζημιώσις διδόμενα κτήματα μεταβιβάζονται εἰς αὐτοὺς ὡς πλήρης καὶ ἐλευθέρως πάσης δημοσίου ὑποθήκης ιδιοκτησία.

Αἱ περιστάσεις αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ 15 τοῦ γ' κεφαλαίου, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ἀναφερόμεναι, ἐφαρμόζονται ἐπομένως ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ κτήματα ἐκεῖνα. Ὁ νεόφυτος θέλει πληρῶναι ἀπὸ τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν δοθέντα αὐτῷ κτήματα μόνον ἀπὸ τοῦ δέκτου, μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς γενικοῦ φόρου ἐγγείου. Δὲν

ὑποχρεοῦται δὲ εἰς καταβολὴν τῆς τιμῆς τῆς παραχωρήσεως, ὡςάκις δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1.

Ἄρθρ. 7.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως (ἄρθρ. 2) θέλουν χρησιμεύει ὡς νομικαὶ βάσεις, ἡ πολιτικὴ στάσις, ἡ ἐπιστημότης τοῦ νεοφύτου, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δημεύσεως περιουσία του, πρὸ πάντων δὲ τὸ μέγεθος καὶ ἡ σημαντικότητα τῶν δημευθέντων ιδιωτικῶν κτημάτων. Τὸ ἐτήσιον καθαρόν εισόδημα τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν διδομένων κτημάτων εὐρίσκεται, ἂν ἀπὸ τὸ ἐτήσιον εισόδημα αὐτῶν ἀφαιρεθῶν τὰ ἐξόδα τῆς συνήθους καλλιεργείας (ἀλλ' ὅχι καὶ ἡ ἔκτακτος καταβολὴ τῆς πρώτης καλλιεργείας) καὶ τὸ δέκατον ἢ ὁ ἐγγεῖος φόρος.

Ἄρθρ. 8.

Ἐκαστος νεόφυτος νομίζων, ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερομένην ἀποζημίωσιν, ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἑξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Γραμματεία θέλει πέμπει εἰς τοὺς ἀνήκοντας οἰκοομικοὺς ἐπιτρόπους ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς σημειώσεις τῆς ἀποζημιώσεως, τὰς γενομένας κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρ. 1830 ψηφίσματος καὶ τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων, αἵτινες ὅμως πρέπει ν' ἀνθεωρηθῶν καὶ νὰ συμπληρωθῶν μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Οὗτοι συμφώνως μετὰ τὸν ἀνήκοντα ἔπαρχον, τὸν δήμαρχον ἢ δημογέροντα καὶ τὸν νεόφυτον θέλουν ἐγγράφει εἰς πρωτόκολλον τὸ μέγεθος τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὸ παραχωρητέον κτήμα. Τὰς περὶ τούτου ἐγγράφους πράξεις, τὰς ὁποίας θέλουν ὑπογράψει ὅλοι οἱ παρεστώτες ἰδιοχείρως, θέλει καθυποβάλλει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἀμέσως, ἢ τις θέλει, συμφώνως μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν, καθυποβάλλει αὐτὰς μετὰ γνωμοδοτήσεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν. Ἐπὶ τῇ βασεὶ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸν νεόφυτον τὸ εἰς ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ὁριζόμενον ἐγγράφον ιδιοκτησίας, καὶ θέλει φροντίζει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κτήματος. Ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερημνίας τοῦ παρόντος αἱ δύο Γραμματεῖαι χρεωστοῦν ν' ἀποπερατώσουν τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν νεοφύτων. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκοομικῶν Γραμματεία θέλει ὁδηγήσῃ ἀνηκόντως τοὺς οἰκοομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπάρχους, διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ πρῶτος σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 9.

Ὅσοι νεόφυτοι ἀπεζημιώθησαν ἤδη ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἀναφερομένου ψηφίσματος τῆς βουλῆς, μένουσιν εἰς ἐντελῆ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 20

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί των απαιτήσεων των νεοφύτων ως προς τὰ ιδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ διατεθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου. — 2) περί τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. — Περί ἐνγληκότητος τινῶν. — Διορισμοί.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῶν απαιτήσεων τῶν νεοφύτων ως πρὸς τὰ ιδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ διατεθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ ταῖς κοιναῖς προτάσεσι τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, περί τῶν απαιτήσεων τῶν νεοφύτων (βαπτισμένων Ὀθωμανῶν καὶ ἀπογόνων αὐτῶν), ὡς πρὸς τὰ ιδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ ἀνδραποδισθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς βουλῆς καὶ ψηφίσματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. καὶ 23 Σεπτεμβρ. (5 Ὀκτωβρ.) 1830 τοῦ κυβερνήτου Καποδίστρια ἐγκριθέντα εἰς τοὺς νεοφύτους ἀποζημιώσεις διὰ τὰ ῥηθέντα ιδιόκτητα αὐτῶν κτή-

ματα, ἐπικυρεῦται καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἔγινε τοῦτο προσωρινῶς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Νοεμβρίου 1833 διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκαστος νεόφυτος (βαπτισμένος Ὀθωμανὸς) καὶ ἐκάστη οἰκογένεια νεοφύτου (καταγομένη ἀπὸ νεόφυτον ἢ ἀπὸ Ὀθωμανόν), ἀφ' ὧν προσώπων καὶ ἂν συγκρατεῖται, καὶ εἰς ὁποῖας οἰκογενειακὰς περιστάσεις καὶ ἂν εὐρίσκειται ἕκαστον πρόσωπον, θέλει ἐπομένως ἔχει δικαίωμα διὰ τὰ ιδιόκτητα κτήματα (τὰ ἀκίνητα) ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πρὶν τῆς δημεύσεως, εἰς ἀποζημιώσιν ἐξισχυμένην μὲ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα 200 ἕως 1000 φοινίκων, ἢ 194-970 δραχμῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρ. (11 Φεβρ.) 1835 διάταγμα ἐφημ. κυβερνήσεως σελ. 51). Ἄν τὰ δημευθέντα κτήματα δὲν ἔδιδον 200 φοιν. ἢ 194 δραχ. ἐτησίως, ἡ ἀποζημίωσις θέλει προσμετρεῖσθαι πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ κτήματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀποζημιώσεως ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς βαπτισμένους Ὀθωμανούς ἢ νεοφύτους, τοὺς ὄντας κατ'